

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. iij. post octa. Pasce Questio. xl.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De questiōibus super euāg.

est zelusio: q non licet illi gregē deserere: alioqn esset mercenari⁹. Si em piculosus est nautā nauim in tranquillitate deserere: qnto mag⁹ in fluctib⁹: vt dicit Nicola⁹ papa: ⁊ hī in decretis. Si aut sunt mlti pastores q b⁹ alibi indi gear ecclia: cōclusio ē: q aliq eoz fugere pnt: vt dicit Aug. vbi s. et aliq remanere: q sic nec talis ecclia deserit: nec pastor necessari⁹ interibit. Est cōmuni cōcordia aut alia cōueniēti via: qui remaneat ⁊ q vadant determinari nō possit: pnt inuocata grā spū scti mitri sores: fm eundē ibidē. Sed ⁊ tra. Vide q nullo modo liceat fugere. Nā fugiēte saluator: dicit mercenari⁹: ⁊ nō pastore: sed contra pastore illū diuidit. So. Mercenari⁹ est q plus de mercede q d omni salute curat. Sec⁹ si q secur⁹ de salute omniū: pro q mori est par⁹ si oportere: vult etiā saluare seipm cor: patr: q sic dñs cōsuluit.

Queri etiā pōt vtz pastor nō chris ant mā. i. vitā suā dedit pccū p oib⁹. i. fidelib⁹ suis: Vide. ij. q. xlvij. ar. ij. Et scdo vtz chris oues suas sic certitudinaliter cognoscat vt sciat q saluabunt ⁊ que: ita q saluari nequeant nec plures nec pauciores: nec alie ab illis qe scit. Vide. j. q. xxij. ar. vij. verita. q. vj. ar. iij.

Dñica. ij. post octa. Pasce Questio xxxij.

Veritur vtz apli dolētes de morte dñi in hoc ipso diuine voluntati pformarent? Respondeo. Apli de morte dñi sūme tristabant ⁊ gaudebāt qm erāt in vera fide et dilectioe. Nā si passio chri p se ipm se cōsideret: de ea dolebant. q qm qd habet charitatem vult de iniq morte innocentis: ⁊ tanto magis qnto magis est sibi dilect⁹. Sz si pssiderent in ordine ad fructū inde sequentem q est liberatio mundi: sic letabant: q ratione fidei hoc credebant: et rōne charitatis hoc volebant. Utrozq autē modo. scilicet volēdo ⁊ nolēdo diuine voluntati cōformabant. Nolēdo qdē: q etiā de nolēbat illā passionē fm se: imo nullum malū pene vult nisi sub rōne alicui⁹ boni. Et sicut volēdo: vt patet. Et h est qd sub alijs p̄bis

dicim⁹: et dicit s. Tho. j. di. vi. ar. vi. ad tertium: q brā virgo rōne deliberata voluit habere mortē: quā volūrate naturali abhorret qlibet scūs. Sed ⁊. Nā q s. habet exultare si pformat diuine voluntati si multū tristat. q exultare est extra salire p leticia: qm. s. tanta est vt let⁹ p̄tineri nō possit. Sed dicit Zach. ij. Exulta s. ⁊ c. Solu. Qui multū hz exultare nō cōformat si tristat eā rōne q habet exultare. secus si alia. Zacharias autē dicebat exultandū esse de aduentu saluatoris: inqntū erat sal⁹ ac redemptio mōdi: nō aut inqntū erat ad inqntū mā innocētē afflictioem. sed sic de dur⁹ cōgrif David i psona chri i p̄. dicit. Queri siui. i. desiderauī naturali desiderio: martime tpe passiois) q siml⁹ tristaret. s. cōdō ledō mibi (fuisset em magnū solatiū chri i sto afflicto inqntū hō) et non fuit. q. s. qsi nullus fuit. Fuerūt em pauce milites nobiles ⁊ deuote ⁊ pauci discipuli.

Queri etiā potest vtz qlibet in morte parentū vel amicorū scdo ⁊ plorādo diuine voluntati pformet. Vide. j. di. vi. ar. iij. Et vtz gaudium bñficiū semel habitū de chro vīso possit a beato vī auferrī vī pdicere. Vide. j. ij. q. v. ar. iij.

Dñica. iij. post octa. Pasce Questio xl.

Veritur vtrum expedit ret aplis cor: palem chri p̄ntiam pdere: Rūdeo q sic. ppter duo. Primo: quia quādo min⁹ bonū p̄iudicat bono maior: expedit illud pdere: sicut pditur ⁊ abscondit⁹ pes ne totū corp⁹ peat. Sed bonum p̄tis sensitue est min⁹ q in reflectiue: cum illa ps sit inferior. Igitur vbi p̄iudicat bono rōnis: etiā expedit nos illo p̄uari. Et ita erat in aplis. qz cor⁹ poralis delectatio discipulorū in vīsu p̄one et actū chri: et i auditu p̄boz ita eos detinebat: q eleuatio mēt⁹ eoz ad secreta diuinitat⁹ ei⁹ p̄pediebat. Bed. i. home. Expedit vob vt forma serui v̄ris subtrahat aspectib⁹: qm amor diuinitatis apri⁹ v̄ris insigat mētib⁹. Scdo. Nā illud qd vlt post qd sequit sūma rei p̄fectio: expedit a li rei fieri sicut ei expedit sua p̄fectio: quia

Aliud est causa pfectiōis saltē sine qua non
 Sed hmoi est ascensio chri: qz plenitudo
 pfecti dāda nō erat nisi post dā: vt i alia
 qstioe patebit. Sz 3. Nā si h expediebat:
 tō erat qd illa pntia erat impeditiua p sola
 tionis spūcti. Sed hoc est falsum: quia
 spa erat bona z salutar: bonū aut non re/
 pugnat bono. So. 23 illa pntia esset salu
 tar: i. 2 ferēs ad salutē: z nō dū aduēti
 spūcti dīrecte z p se neqz p solatiōe eius:
 tū indirecte z p accidēs aliqūter illū im/
 pediebat p p ditiōes naturales aie nfe:
 cui? intentio si diuidat ad plura: minuit.
 et qnto circa vñū intēdit: tāto minuitur
 circa aliū. 3. qd stāte delectatōe z attēōe
 aploz ad chū hūanitatē: nō poterat i eis
 esse sūma intēō amoris diuitat. Sed 3
 hoc pūo: qz qñ potētie aie sunt subordi/
 nate: si vna in suo actu intendat: intentio
 secūde p hoc nō remittit. Sed itellec?
 coordinat sensui. 3. 2. Sol. Istud pcedit
 qñ ille potētie sunt circa idē. sic dū rē ali/
 quā videm: nō min? imaginamur v? itel/
 ligim? sed non est sic in pposito. qz sensus
 aploz erat circa hūanitatē: z itellec? cir/
 ca deitatē q sūt diuersa. Scdo: qz pari ra/
 tiōe in pntia: vbi cū sūmo gaudio videt hu/
 manitas: nō esset sūm? amor in deū. So.
 Nō est ille. Nā qñ aliqz duoz vñū est rō
 volēdi aliū: intēō amoris circa vñū non
 est cā remissiois circa aliū: sed ē cā v? effe/
 ctus intēōis circa aliū. sicut intēō velle
 sanitatē est causa intēō volēdi medicinaz:
 et intēō volitio medicine est effect? i tenē
 volitiois sanitat. Sed in patria de? ē rō
 itelligēdi z volēdi oia. Tñ pl? ibi gau/
 det de diuinitate chri q p? gaudet d hūa/
 nitate: et ecōuerso. Non sic aut est in via:
 vbi deitates nec sp amam? nec sp videm?
 actuali. Scdo. Nam spūctus eq potuit
 eis dā: chū pntē sicut chūo absente. qā
 eq chū potuit eū dare: cū eqs esset po/
 testat. 3. dātiō ei? nō erat necessariū chūm
 abire. So. Regat pntia. qz lz eēt possibile
 hoc chūo: nō in erat conueniēs q dū erat
 cum eis fm s. Tbo. sup Ioan. multiplici/
 rōne. Pūo ppter eoz dispositiōem: qz spi/
 ritus sc? cū sit amor spūal: 3. ial aliq mo/
 do am? carnal: cuiusmodi erat qdāmō
 amor aploz ad chūm. Scdo ppter auxiliū

diuini p ditiōe: qd marie p sūe ad esse
 qñ qd alijs remedijs z adiutorijs puat:
 sic sunt puati apli chūo recedēte. Tñ stati
 affuit ali? adiutor z solator. 3. dē chūo
 Aliū pactū dabit vob. Tertio p p digni/
 tar? chūi p ditiōem: ne. s. hō in qntum
 hō crederet esse q dāt spūctm: q exiū cū
 aplis videbat eē qñ vn? ex illis. Tñ 3o.
 it. Nōdū erat spūs dāt? qz iesus nōdū
 erat glificat? Quarto ppter vnitatē ecclē
 sic cōseruandā: sic Ioānes nullū signū fe/
 cit: vt dē 3oā. iij. ne. s. plus diuideret a
 chūo: sed apperet chūi sup ioāne eminētia.
 Discipuli em chūi ita erāt replēti qra spū/
 ritus sc? vt maiora facerēt q ipse fecerēt:
 vt patz 3o. xij. Et iō si an passioe fuisset
 aplis dāt? apd mltos fuisset i dubiū ver/
 sum qsnā eoz chūo esset. Tertio. Nā qd
 adduct ad deitat? amorē: ab illo nō abdu/
 cit. sed hmoi fuit pntia chūi z c. So. Al.
 mag. sic dē: Quā chūo suā pntia corpalem
 exhibuit: statim ad amorē diuitat? erexit.
 Et iō exhibuit suā corpalem societate vt
 viā: lz diuinā pmissit vt terminū vie. Qui
 aut pmanet in hoc qd est vicē: pedit a ter/
 mino: z eo fruit quo debeat vt. Et hest
 qd dicunt scī corpalem delectationem in
 chūo fm carnē impediuisse p solatiōz spi/
 ritus sc?. Hec ex illo.

Queri etiā pōt: vtz plenitudo spūcti
 dāt debuerit i vti lege visibil. Vide. j.
 dist. xvj. Et vtz spūctus accipiat de eo
 qd est filij: qñ ab eo procedēs. Vide. j. q.
 xxxvj. ar. ij. potētia. q. x. ar. iij.

Dñica quarta post octa. pasce Questio. xli.

Veritur vtz christus
 in patria annunciet nob de pte
 palam: Ad quod sic rñdo. Ali
 qd annunciat de aliquo multiplici. Pūo
 mo effectiue: sicut causa effectiua cognō/
 tiōis. Et hoc triplr. Pūo vt causa remō/
 ta. et Secundo vt prima que est potētia
 sicut intellectus. Tertio vt species intelli/
 gibilis: et ois habit? intellectus facies ad
 eliciendū intellectiōem. et scdo formati/
 ter. Et hoc dupliciter. Pūmo sicut intell?